

Buna Vestire

Sfânta Vecernie

Joi seara, saptămâna a treia din Post, 25 martie 2022

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce

umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați, dar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomeneste și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

"Doamne, strigat-am", glasul al 5-lea (glasul Stihirilor)

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

la aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.
Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

La „Doamne strigat-am...” Stihirile, pe 6

Stihiri podobnice din Triod, glasul al 5-lea, Podobie: Bucură-te, cămara...

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea (*Psalm 129: 3-4*).

Mântuitorule, îndulcirea cea adevărată, Cel ce ai îndulcit oarecând apele Merrei cele amare, închipuind atunci lemnul dumnezeieștii Cruci, pe care ai binevoit să fii întins; și ai gustat și fiere, în coastă fiind împuns, din care ai izvorât lumii apa iertării spre înnoirea frământăturii omenești. Pentru aceasta, slăvim puterea Ta cea negrăită și ne rugăm: Dă-ne, Doamne, frica de Tine în vremea postului, și iertarea păcatelor și mila Ta cea mare!

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul (*Psalm 129: 5-6*).

Cuvinte, Care ai fost întins pe Cruce, adunând cele ce erau depărtate de la Tine, înălțând gândul meu din gunoiul patimilor, cu tot felul de virtuți îmbogățește-l, dând inimii mele frica de Tine cea prea curată și sufletului meu dragostea cea desăvârșită, care mă desparte de dragostea cea trupească; ca să plac Ție în aceste zile prin post, prin rugăciune și prin cerere, și să văd în chip luminos ziua Învierii Tale, primind mila Ta cea mare.

Altă Stihiră podobnică, din Triod, alcătuire a lui Teodor, glas 1, Podobie: Pe Tine, nor luminos...

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul (*Psalm 129: 6*).

Trecând a treia săptămână a cinstului post, Hristoase Cuvinte, învrednicește-ne să vedem lemnul Crucii celei făcătoare de viață și cu cinste să ne închinăm și să cântăm după vrednicie; să slăvim stăpânirea Ta, să laudăm Pătimirile Tale, să ajungem în chip curat la slăvita și sfânta Înviere, la Paștile cele de taină, prin care Adam iarăși a intrat în rai.

Stihirile Praznicului, din Minei, glasul al 6-lea, Podobie: Toată nădejdea...

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui (*Psalm 129: 7-8*).

Sfatul cel mai înainte de veci, Gavriil, descoperindu-l ție, Fecioară, a stat înaintea ta, închinându-se și zicând ție: Bucură-te, pământ nesemănat! Bucură-te, rug nears! Bucură-te, adânc cu anevoie de privit! Bucură-te, podul care ne duci la ceruri și scara înaltă până la cer pe care a văzut-o Iacov! Bucură-te, năstrapa dumnezeiască a manei! Bucură-te, dezlegarea blestemului! Bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele (*Psalm 116: 1*).

Te arăți mie ca un om, zis-a curata Fecioară către marele voievod, și cum îmi grăiești mie cuvinte mai presus de înțelegere? Că ai zis că Dumnezeu va fi cu mine și Se va sălășlui în pânțelele meu. Dar cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, și loc de sfințenie al Celui ce șade mai presus de Heruvimi? Nu mă amăgi pe mine cu înșelăciune, că n-am cunoscut pofta. Nu cunosc nimic din cele ale nunții, deci cum voi naște prunc?

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac (*Psalm 116: 2*).

Acolo unde Dumnezeu voiește, a zis cel fără de trup, se biruiește rânduiala firii și se lucrează cele ce sunt mai presus de înțelegere. Crede cuvintelor mele celor adevărate, Preasfântă, ceea ce ești cu totul fără de prihană. Iar aceea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău, și voi naște pe Cel fără de trup, Care va lua trup din mine, ca să ridice, ca un Puternic, pe om la cinstea cea dintâi, prin unirea cu trupul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Praznicului, din Minei, alcătuire a lui Ioan Monahul, glasul al 6-lea

Trimis a fost din cer Gavriil arhanghelul, să binevestească Fecioarei zămislirea. Și, venind în Nazaret, cugeta în sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioara va să se nască? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pânțele de fecioară încape. Spre Care cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela numai prin cuvânt a Se întrupa dintr-înșea a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te, curată Fecioară! Bucură-te, Mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te, Maica Vieții! Binecuvântat este Rodul pântecelui tău! (*se încheie melodios*)

Vohodul (*cu cădelnița, fără Evanghelie*)

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă, „**Lumină lină**”

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul (de Joi seara; din Triod, Vineri, Săptămâna a treia din Post)

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Primul Prochimen

Strana: cântă (Psalm 55: 1, 2) pe glasul al 6-lea

Miluieste-mă, Dumnezeule, că m-a biruit omul.

Stih: Biruitu-m-au vrăjmașii mei toată ziua.

Miluieste-mă, Dumnezeule, că m-a biruit omul.

Miluieste-mă, Dumnezeule, că m-a biruit omul.

Paremia întâi (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(7: 11-24)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În anul șase sute al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a douăzeci și șaptea a lunii acesteia, chiar în acea zi, s-au desfăcut toate izvoarele adâncului celui mare și s-au deschis jgheburile cerului; și a plouat pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți. În ziua aceasta a intrat Noe în corabie și împreună cu dânsul au intrat Sem, Ham și Iafet, fiii lui Noe, femeia lui Noe și cele trei femei ale fiilor lui. Din toate soiurile de fiare de pe pământ, din toate soiurile de animale, din toate soiurile de vietăți ce mișunau pe pământ, din toate soiurile de zburătoare, din toate păsările, din toate înaripatele și din tot trupul, în care se afla suflare de viață, au intrat cu Noe în corabie, perechi, perechi, parte bărbătească și parte femeiască. Și cele ce au intrat cu Noe în corabie din tot trupul au intrat parte bărbătească și parte femeiască, precum poruncise Dumnezeu lui Noe. Și a închis Domnul Dumnezeu corabia pe din afară. Potopul a ținut pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți și s-a înmulțit apa și a ridicat corabia și aceasta s-a înălțat deasupra pământului. Și a crescut apa mereu și s-a înmulțit foarte tare pe pământ și corabia se purta pe deasupra apei. Și a sporit apa pe pământ atât de mult, încât a acoperit toți munții cei înalți, care erau sub cer. Și a acoperit apa toți munții cei înalți, ridicându-se cu cincisprezece coți mai sus de ei. Și a murit tot trupul ce se mișcă pe pământ: păsările, animalele, fiarele, toate vietățile ce mișunau pe pământ și toți oamenii. Toate cele de pe uscat, câte aveau suflare de viață în nările lor, au

murit. Și așa s-a stins toată ființa care se afla pe fața a tot pământul, de la om până la dobitoc și până la târătoare și până la păsările cerului, toate s-au stins de pe pământ, și a rămas numai Noe și ce era cu el în corabie. Iar apa a crescut mereu pe pământ, o sută cincizeci de zile. *(se încheie melodios)*

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Al doilea Prochimen

Strana: cântă (Psalm 56: 1, 2) pe glasul al 7-lea

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

Stih: Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdi.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

Paremia a doua (din Triod)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(10: 1-22)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Fiul înțelept veseleşte pe tatăl său, iar cel nebun este supărarea maicii lui. Nu sunt de niciun folos comorile dobândite prin fărădelege; numai dreptatea scapă de la moarte. Domnul nu lasă să piară de foame sufletul celui drept; însă El respinge lăcomia celor fără de lege. Mâna leneșilor pricinuieste sărăcie, iar mâna celor înțelepți adună avuții. Cel ce adună în timpul verii este un om prevăzător, iar cel care doarme în vremea secerișului este de ocară. Bindecuvântarea Domnului vine pe capul celui drept, iar ocară acoperă fața celor fără de lege. Pomenirea celui drept este spre bindecuvântare, iar numele celor nelegiuți va fi blestemat. Cel cu inimă înțeleaptă primește sfaturile, iar cel nebun grăiește vorbe spre pieirea lui. Cel ce umblă întru neprihănire umblă pe cale sigură, iar cel ce umblă pe căi lăturalnice va fi dat de gol. Cel ce clipește din ochi va fi pricină de supărare; iar cel care ceartă cu inimă bună așază pacea. Izvor de viață este gura celui drept, dar gura celor fără de lege, izvor de nedreptate. Ura aduce cearta, iar dragostea acoperă toate cusururile. Pe

buzele omului priceput se află înțelepciunea; toiagul este pentru spatele celui lipsit de chibzuință. Cei înțelepți ascund știința, iar gura celui fără de socotință este o nenorocire apropiată. Avuția este pentru cel bogat o cetate întărită; nenorocirea celor sărmani este sărăcia lor. Agonisita celui drept este spre viață; roadele celui fără de lege, spre păcat; cel ce păzește învățătura apucă pe calea vieții, iar cel ce leapădă certarea răătăcește. Cel care ascunde ura are buze mincinoase; cel ce răspândește defăimarea este un nebun. Mulțimea cuvintelor nu scutește de păcătuire, iar cel ce-și ține buzele lui este un om înțelept. Limba omului drept este argint curat, iar inima celor fără de lege este lucru de puțin preț. Buzele celui drept călăuzesc pe mulți oameni, iar cei nebuni mor din pricină că nu sunt pricepuți. Numai binecuvântarea Domnului îmbogățește, iar truda zadarnică nu aduce spor. *(se încheie melodios)*

Paremiile Praznicului *(din Minei)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(28: 10-17)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Iar Iacov ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfințise soarele. Și luând una din pietrele locului aceluia și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atinge cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se coborau pe ea. Apoi s-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvânta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus“. Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: „Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!“ Și, spăimântându-se Iacov, a zis: „Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!“ *(se încheie melodios)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Iezechiel, citire!

(43: 26-27 și 44: 1)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

„Șapte zile să facă ispășire pentru jertfelnic, să-l curețe și să-l sfințească. Iar după sfârșitul acestor zile, în ziua a opta și mai departe, preoții vor înălța pe jertfelnic arderile de tot ale voastre și jertfele de împăcare, și Eu Mă voi milostivi spre voi“, zice Domnul Dumnezeu. Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. *(se încheie melodios)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(9: 1-11)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stâlpi, a înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetății: „Cine este neînțelept să intre la mine!“ Și celor lipsiți de buna-chibzuială le zice: „Veniți și mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea, ca să rămâneți cu viață, și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii!“ Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocară. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept, și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept, și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață. *(se încheie melodios)*

Strana: îndată citește rugăciunea

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine

cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. [Preotul zice **în taină** această rugăciune (a plecării capetelor): Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.]

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihira idiomelă (Samoglasnica), din Triod, glasul al 6-lea

Hristoase Dumnezeule, viața tuturor cea răstignită pe lemnul Crucii, înviază sufletul meu cel omorât de greșeli, și să nu lași să piară până în sfârșit oaia Ta, Păstorule cel bun; că m-am depărtat de la poruncile Tale, și bogăția nepăcătuirii, pe care mi-ai dăruit-o, am risipit-o cu voința cea iubitoare de păcate și m-am stricat și urât m-am făcut cu lucrurile dezmiardării. Dar mă înnoiește, atrăgându-mă la pocăință, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce Se va milostivi spre noi. *(Psalm 122: 1, 2)*

Hristoase Dumnezeule, viața tuturor cea răstignită pe lemnul Crucii, înviază sufletul meu cel omorât de greșeli, și să nu lași să piară până în sfârșit oaia Ta, Păstorule cel bun; că m-am depărtat de la poruncile Tale, și bogăția nepăcătuirii, pe care mi-ai dăruit-o, am risipit-o cu voința cea iubitoare de păcate și m-am stricat și urât m-am făcut cu lucrurile dezmiardării. Dar mă înnoiește, atrăgându-mă la pocăință, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Stihira Mucenicilor (Martirica), din Triod, glasul al 6-lea

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocară celor îndestulați și de defăimarea celor mândri. *(Psalm 122: 3, 4)*

Mucenicii Tăi, Doamne, nu s-au lepădat de Tine, nici nu s-au depărtat de la poruncile Tale. Pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Praznicului, din Minei, alcătuire a lui Andrei Ierusalimiteanul, glasul al 4-lea

Astăzi sunt bunele vestiri de bucurie: prăznuire feciorească. Cele de jos cu cele de sus se unesc. Adam se înnoiește, Eva se izbăvește de întristarea cea dintâi; iar cortul firii noastre, prin îndumnezeirea lui de către Cel ce a luat asupra-și aluatul nostru, Biserica a lui Dumnezeu se face. O, Taină! Chipul deșertării este neștiut, iar chipul zămislirii este negrăit. Îngerul slujește minunii; pântecele fecioresc primește pe Fiul, iar Duhul cel Sfânt de sus Se trimite. Tatăl din cer binevoiește și întruparea se săvârșește după sfatul cel veșnic. Întru care și prin care izbăviți fiind, împreună cu Gavriil, către Fecioara să strigăm: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Din care Mântuirea, Hristos Dumnezeuul nostru, luând asupra-și firea noastră, a adus-o din nou la Sine. Pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Strana: îndată zice sau cântă

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Și îndată zice (închinându-ne de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și îndată cântă*

Troparul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea

Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac: Fiul lui Dumnezeu, Fiu al Fecioarei Se face, iar Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cărmuirii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindena.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici pot fi introduse ectenii speciale.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul: zice Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru...)

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: rostește rugăciunea Sf. Efrem Sirul

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie)*

Strana: Amin. Doamne, miluiește *(de 12 ori)*.

Preotul/Strana: Preasfântă Treime, Stăpânie de o Ființă, Împărăție nedespărțită, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, fii binevoitoare și mie păcătosului; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud, și să mă închin Ție și să zic: Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

Strana: Amin. *apoi*

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac *(de trei ori)*.

Strana: Doamne, miluiește *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *(apoi citește)*

Psalmul 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a

izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au sărăcit și au flămâzint, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Apoi

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

(se împarte anafura și se face Otpustul deplin:)

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a binevoit a Se întrupa pentru mântuirea noastră, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu folosințele cinstitelor, cereștilor, netrupeștilor Puteri, pentru rugăciunile sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.